

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 37P/16/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113219549
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5113219549.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní samosudkyňou Mgr. Silviou Tisovou v právnej veci navrhovateľa: V. I. M., nar. XX. 1. XXXX, trvale bytom F., I. H. 2, právne zastúpený JUDr. Martou Wertlenovou, advokátkou so sídlom Žilina, Predmestská 8537/2B proti odporkyni: V. M., rod. M., nar. 7. 1. XXXX, trvale bytom F., I. H. 2, právne zastúpená: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Závodská cesta 3911/24, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletemu dieťaťu: I. M., nar. XX. 3. XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, na čas po rozvode manželstva, takto

rozhodol:

Manželstvo účastníkov konania uzatvorené dňa XX. 1. XXXX v F. a zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu F. vo zväzku XX, ročník XXXX, pod poradovým číslom XX, r o z v á d z a.

S c h v a ľ u j e rodičovskú dohodu o úprave práv a povinností k mal. dieťaťu na čas po rozvode manželstva nasledovného znenia:

Maloletá I., nar. XX. 3. XXXX, sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia budú maloletú I. zastupovať a spravovať jej majetok.

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. I. sumou 500 € mesačne, a to do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám matky.

Styk otca s maloletou I. n e u p r a v u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 17.6.2013 sa navrhovateľ domáhal rozvodu manželstva s odporcom a úpravy rodičovských práv a povinností k vyššie označenému mal. dieťaťu tak, že toto by na čas po rozvode manželstva bolo zverené do osobnej starostlivosti matky a otec by bol zaviazaný povinnosťou prispievať na jeho výživu mesačne sumou 250 Eur.

Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že po zamestnaní navrhovateľa mimo spoločného bydliska došlo k odcudzeniu manželov, ktorí zrušili spoločnú domácnosť a prestali manželsky žiť, pričom navrhovateľ naďalej hradil náklady bývania, náklady plnoletého syna ako aj rekreačné a športové aktivity maloletej dcéry.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila s odôvodnením, že ide len o dočasnú manželskú krízu spôsobenú mimomanželským pomerom navrhovateľa s oveľa mladšou ženou.

Kolízny opatrovník pri prešetrení pomerov nezistil nedostatky v starostlivosti o mal. dieťa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkom a oboznámením sa s listinnými dôkazmi týkajúcimi sa príjmových a majetkových pomerov účastníkov konania, ich výdavkov a zistil nasledovný skutkový stav:

- Navrhovateľ - otec žije v Bratislave, kde aj pracuje, za obdobie 04/2014 - 04/2016 dosiahol priemerný mesačný čistý príjem 3 760 €. Dcére prispieva vreckovým, hradí jej rekreačné a športové aktivity, ako aj školné a stravu v škole. Do mája 2016 otec hradil hypotekárny úver v mesačnej splátke 217 € ako aj poplatky spojené s bývaním v rodinnom dome manželov. Má vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi G.vi, ktorý študuje na vysokej škole v Bratislave. Je vlastníkom bytu v Bratislave, ktorý nadobudol z prostriedkov svojich rodičov za sumu 200.000 €, je konateľom v spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá dosiahla v roku 2015 výsledok hospodárenia 10 763 €.
- Odporkyňa - matka je samostatne zárobkovo činná ako účtovníčka, jej príjem za rok 2015 dosiahol 24546 € pri výdavkoch 19 246 €. Stará sa o domácnosť, mal. dcéru zabezpečuje bežné potreby ohľadne výživy, ošatenia, hygieny a cestovného. Taktiež má vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi G..
- Manželia majú v bezpodielovom spoluvlastníctve, ktoré bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 2C 181/2013 - 33 z 17.3.2014 zrušené, rodinný dom s príslušenstvom; k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva medzi účastníkmi zatiaľ nedošlo.
- Mal. I. navštevuje súkromnú strednú školu, venuje sa golfu, s otcom sa pravidelne stretáva. Jej priemerné mesačné výdavky dosahujú 800 € /strava 230 €, ošatenie 250 €, zdravotná starostlivosť 50 €, školné, obedy, vreckové 150 €, poplatok za golf 20 €, hygiena 50 €, iné 50 €).

Súd rozhodoval podľa nasledovaných ustanovení zákona:

Podľa § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 Zákona o rodine

- súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.
- súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.
- súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 24 Zákona o rodine

- v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.
- ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.
- rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.
- súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

- súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 25 Zákona o rodine:

- rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

- ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

- ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

- ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

- ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 62 Zákona o rodine

- plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

- obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

- každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepĺnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

- pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd prihliadne aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

- výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

- ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

V prvom rade je nutné podotknúť, že tak, ako je manželstvo pri svojom vzniku dobrovoľným a slobodným zväzkom, rovnako tak pri splnení základných podmienok podľa vyššie citovaných ustanovení § 22 a 23 Zákona o rodine, nikoho nemožno proti jeho vôli nútiť zotrvať v manželstve, za predpokladu, že sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi ako manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo už nemôže plniť svoj účel. U účastníkov konania došlo k vzájomnému citovému ochladeniu a odcudzeniu, každý z nich už má nový pomer, zároveň

už dlhú dobu spoločne nebývajú. Ak navrhovateľ po ukončení vzťahu s mladšou partnerkou ani po dvoch rokoch neobnovil manželské spolužitie s manželkou, naopak, nadviazal ďalší pomer, súd dospel k záveru, že riadne obnovenie manželského spolužitia je nepravdepodobné a manželstvo sa stalo nefungujúcim, výlučne formálnym zväzkom. Vzhľadom na uvedené súd konštatujúc rozvrat väzieb medzi manželmi manželstvo účastníkov konania rozviedol.

Čo sa týka úpravy rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, má súd za to, že navrhovaná rodičovská dohoda je v jeho najlepšom záujme, nakoľko v doterajšej starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky a otec so zverením dieťaťa do jej osobnej starostlivosti súhlasil. Výška výživného určeného na čas po rozvode manželstva je primeraná pomerom účastníkov, ako i potrebám mal. dieťaťa opísaným vyššie. Rozsah stretávania otca s maloletým dieťaťom nebolo nutné upraviť vzhľadom na vek maloletej a vzájomné dobré vzťahy. Vzhľadom k uvedenému súd navrhnutú dohodu schválil.

Podľa § 144 Občianskeho súdneho poriadku účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaného ustanovenia § 144 OSP, nakoľko žiadne okolnosti neodôvodňovali ich náhradu. Pre úplnosť súd dodáva, že navrhovateľ vzal návrh na náhradu trov konania za zmarené pojednávanie dňa 16.10.2015.

Po vyhlásení rozsudku sa navrhovateľ vzdal práva podať voči nemu odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha. Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu / Z. č. 233/1995 Z. z. v znení zmien a doplnkov/, a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

§ 27 Zákona o rodine

- odsek 1, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

- odsek 2, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.